

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11
10000 ZAGREB

Na poslovni broj: **St-1329/2022**

Vjerovnik: KONTOURS d.o.o., Samobor, Zagrebačka ulica 2B, OIB: 64102029858,
zastupano po direktoru Ante Kosturu, kojeg vjerovnika u postupku zastupa
odvjetnik Danko Jurišić iz Zagreba, Radoslava Cimermana 20 B;

Predstečajni dužnik: DIV GRUPA d.o.o. Samobor, Bobovica 10 A, OIB: 33890755814

Ž A L B A

Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske

1x sudu (e-komunikacija)

vjerovnika u predstečajnom postupku

1) Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1329/2022 od 20. prosinca 2023. godine (dalje: pobijano Rješenje):

- *pod točkom I. izreke zaključuje se predstečajni postupak nad dužnikom DIV GRUPA d.o.o., OIB: 33890755814, Samobor, Bobovica 10A,*
- *pod točkom II. izreke određuje se da je osnova za zaključenje predstečajnog postupka rješenje o potvrdi plana restrukturiranja broj St-1329/22 od 16. lipnja 2023. (koje je dopunjeno pravomoćnim rješenjem od 10. srpnja 2023. i ispravljeno pravomoćnim rješenjem od 10. srpnja 2023.) koje je postalo pravomoćno 19. rujna 2023. godine.*

2) Vjerovnik KONTOURS d.o.o. (koji je podnio i prijedlog za dopuštenje revizije u odnosu na rješenje o potvrdi plana restrukturiranja pa svakako ima i dalje pravni interes da dok se ne riješi prijedlog za dopuštenje revizije ovakvo nezakonito rješenje suda o zaključenju predstečajnog postupka ne stekne svojstvo pravomoćnosti) podnosi žalbu protiv pobijanog Rješenja (*koje rješenje je objavljeno na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova dana 21. prosinca 2023. godine u 13,09 sati*) od 20. prosinca 2023. godine iz svih zakonom dopuštenih razloga.

Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo jer nije primijenio odredbe koje je trebao primijeniti, kao što je počinio i apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka jer su odluka i obrazloženje rješenja o zaključenju predstečajnog postupka kontradiktorni činjenici da sud nije ispitao pa niti utvrdio da dužnik nije postupio sukladno svojoj obvezi iz čl. 74.a st. 2. Stečajnog zakona, s što je obvezni zakonski preduvjet za donošenje rješenja o zaključenju predstečajnog postupka iz stavka 1. predmetnog članka.

Proizvoljnim zanemarivanjem mjerodavnog materijalnog prava (čl. 74.a st. 2. Stečajnog zakona) sud je pobijanim rješenjem doveo u pitanje pravo vjerovnika na pravično suđenje i jednakost pred zakonom te legitimna očekivanja za primjenom materijalnog prava u postupku, a pri tome nije postupio prema članku 37. st. 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN 99/99, 29/02, 49/02) pri odluci da ne primjeni propisanu odredbu materijalnog prava u predmetnoj situaciji.

- 3) Mjerodavne odredbe za odluku o pitanju zaključenja predstečajnog postupka sadržane su u članku 74.a Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, dalje: Stečajni zakon) i one glase:

„Zaključenje predstečajnoga postupka

Članak 74.a

(1) Sud će donijeti rješenje o zaključenju predstečajnoga postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno.

*(2) **Prije zaključenja predstečajnoga postupka dužnik je dužan namiriti troškove predstečajnoga postupka te nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnoga postupka, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje.***

(3) Sud će objaviti izreku rješenja s naznakom osnove za zaključenje predstečajnoga postupka.

(4) Sud će unaprijed izvijestiti dužnika i povjerenika o tome kada će nastupiti pravni učinci zaključenja predstečajnoga postupka.

Iz točke 3. i 4. obrazloženja pobijanog Rješenja proizlazi da sud navodi da je osnova za donošenje pobijanog Rješenja stavak 1. citiranog članka 74.a Stečajnog zakona prema kojem će sud donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno. Odmah nastavno, sud navodi da, „iako je stavkom 2. navedenog članka propisano da je prije zaključenja predstečajnog postupka dužnik dužan namiriti troškove predstečajnog postupka te nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka, a za sporne pružiti odgovarajuće osiguranje, tu odredbu iz stavka 2. citiranog članka 74.a Stečajnog zakona NEĆE PRIMIJENITI jer da je:

„navedena odredba u suprotnosti s izričitom odredbom stavka 1. istog članka, prema kojoj će sud donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno.

Dakle, sud je dužan odnosno sud mora donijeti rješenje o zaključenju predstečajnog postupka čim rješenje o potvrdi plana restrukturiranja postane pravomoćno, a navedeno rješenje je u ovom predmetu postalo pravomoćno 19. rujna 2023. pa je sud odlučio kao u točki I. izreke.“

Vjerovnik ističe da se ovakvo obrazloženje prvostupanskog suda ne može prihvatiti od strane drugostupanskog suda, a jer iz njega proizlazi da sud proizvoljno odlučuje koju će odredbu mjerodavnog zakona primijeniti (st. 1.), a koju neće (st. 2.), dakle, izričito odbija primijeniti mjerodavnu zakonsku odredbu, a što predstavlja grubu povredu materijalnog prava i protuustavno postupanje suda.

Pri tome se posebno ističe drugostupanskom sudu da prvostupanski sud nema ovlasti po slobodnoj ocjeni odlučivati koja bi od navedenih odredbi trebala primijeniti, a koja ne. Dopuštanje prvostupanskom sudu da bira između odredbi zakona za koje smatra da su u međusobnoj suprotnosti pretvara sud u zakonodavno tijelo, iako je uloga suda primjena zakona, a ne njegovo stvaranje.

Ustavni sud Republike Hrvatske je u više odluka iznosio stajalište da „**sudovi ne smiju preuzimati na sebe ulogu zakonodavca.**“ (primjerice u predmetu U-I/3941/2015)

Ustavni sud Republike Hrvatske je iznosio i stajalište o tome da su „**sudovi dužni pravne norme tumačiti polazeći od cilja i svrhe koje je zakonodavac želio postići njihovim propisivanjem te u skladu s tako utvrđenom svrhom primjenjivati mjerodavnu normu.**“ (primjerice u predmetu U-III/4427/2010)

Prvostupanjski sud potpuno ignorira i zaobilazi odredbu članka 74.a st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), kako to možete iščitati iz kratkog obrazloženja, a što nije zakonito niti dobro ni za ovaj predstečajni postupak niti za druge predstečajne postupke kao buduća praksa tog suda. Ovo iz razloga jer je predmetna odredba stavljena od strane zakonodavca radi financijske discipline dužnika i transparentnosti, a ne da ju sudovi zaobilaze jer im se istu ne primjenjuje zbog navodne vremenske kolizije.

Kako to da sada prvostupanjski sud u ovom slučaju, ako se ne slaže s mjerodavnom odredbom Stečajnog zakona jednostavno prelazi preko nje i preko očito jasno izražene volje zakonodavca!?

Naime, prvostupanjski sud jednostavno nije ovlašten ne primijeniti pravne odredbe prisilnog propisa koje normiraju određenu fazu postupka i određenu situaciju.

Ako prvostupanjski sud eventualno i smatra neku odredbu Stečajnog zakona međusobno kontradiktornom ili međusobno isključujućom, odnosno da ista ne udovoljava ustavnopravnom standardu za određenošću i preciznošću pravne norme koju je potrebno primjenjivati u predstečajnim postupcima, tada je **prvostupanjski sud morao postupiti prema članku 37. st. 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske** (NN 99/99, 29/02, 49/02) i podnijeti zahtjev za ocjenom ustavnosti predmetne zakonske odredbe, **a ne ju samostalno odbiti primijeniti ili isključiti iz primjene u predstečajnim postupcima!**

Ovo posebno jer prvostupanjski sud kao najveći trgovački sud u Republici Hrvatskoj očito namjerava tako postupati i u budućim predstečajnim postupcima, unatoč postojećoj, obveznoj i izričitoj zakonskoj odredbi, a što se ne smije dopustiti zbog pravne sigurnosti i načela vladavine prava.

Podredno, svakako je prvostupanjski sud dužan iznijeti i obrazložiti dostatne i pravno relevantne razloge za svoju ocjenu zašto predmetne odredbe uopće jedna drugu međusobno isključuju i zašto jednoj od njih daje prednost. Prvostupanjski sud se nije smio u obrazloženju iscrpiti već pukom konstatacijom da je odredba iz stavka 2. u suprotnosti s izričitom odredbom stavka 1., tim više što iz formulacije navedenih odredbi ne proizlazi veća „izričitost“ stavka 1. u odnosu na stavak 2.

Drugostupanjski sud stoga ne može potvrditi takvo manjkavo i protuustavno obrazloženje prvostupanjskog suda.

Obveze dužnika navedene u stavku 2. po prirodi stvari preduvjet su zaključenja predstečajnog postupka jer su obveze kao što su namirenje nespornih dospjelih tražbina i osiguravanje spornih tražbina namijenjene zaštiti prava vjerovnika. To je u skladu s ciljevima Stečajnog zakona, koji nastoji uravnotežiti interese dužnika i vjerovnika na pošten i pravedan način.

Prvostupanjski sud potpuno ignorira i zaobilazi odredbu članka 74.a st. 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22), kako to možete iščitati iz kratkog obrazloženja, a što nije zakonito niti dobro ni za ovaj predstečajni postupak niti za druge predstečajne postupke kao buduća praksa tog suda. Ovo iz razloga jer je predmetna odredba stavljena od strane zakonodavca radi financijske discipline dužnika i transparentnosti, a ne da ju sudovi zaobilaze jer im se istu ne primjenjuje zbog navodne vremenske kolizije!

Vjerovnik ne vidi ustavnopravno prihvatljive razloge da predstečajni dužnik prije zaključenja postupka (kako to Stečajni zakon izrijeком i nalaže!) ne dostavi sudu dokaze da je namirio troškove predstečajnog postupka te nesporne dospjele tražbine vjerovnika koje su nastale nakon otvaranja predstečajnog postupka, a za sporne pruži sudu odgovarajuće osiguranje pa da zatim sud odlučuje o zaključenju postupka. Vidi li ih Visoki trgovački sud Republike Hrvatske?

Naglašava se drugostupanjskom sudu da upravo dužnost koju zakonodavac određuje dužniku u stavku 2. stvara i obvezu suda da provjeri ispunjenost uvjeta iz stavka 2. kao preduvjeta za donošenje rješenja e iz stavka 1., a čime se osigurava logičan slijed predstečajnog postupka, štiti opći interes da se namire troškovi postupka te se štite i vjerovnici.

Zaključno, sudovi imaju zadatak tumačiti i primjenjivati zakon u skladu sa zakonodavnom namjerom. Samostalnim odabirom odredbe koju će primijeniti odnosno koju neće primijeniti, dovedena je u pitanje namjera zakonodavca kada je propisao odredbu koju je sud odbio primijeniti. U slučaju da sud smatra da su neke odredbe u međusobnoj koliziji i time protuustavne zbog zahtjeva za određenost i preciznošću pravne norme tu je članak 37. st. 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (NN 99/99, 29/02, 49/02).

Ne može drugostupanjski sud pristati na to da prvostupanjski sudovi ne primjenjuju obveznu odredbu Stečajnog zakona ili da u Stečajnom zakonu ostane odredba koju će prvostupanjski trgovački sudovi unatoč njezinoj obveznosti odbijati provoditi, odnosno potpuno ju ignorirati i da se svi pravni akteri jednostavno prave da je to u skladu s načelom zakonitosti, vladavine prava i pravne sigurnosti te legitimnih očekivanja u pravnom sustavu jedne članice Europske unije!

- 4) Zaključno vjerovnik predlaže ukinuti pobijano Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu broj St-1329/2022 od 20. prosinca 2023. godine te vratiti predmet na ponovni postupak.

Zagreb, **5. siječnja 2024.** godine

Vjerovnik: **KONTOURS d.o.o.**, po
punomoćniku Danku Jurišiću, odvjetniku